

[M. C. Jensen.]

maal kunde indbringes for Domstolene, vilde der ske det uheldige, at man ikke fik en saadan Strid afgjort, før Fiskeriet var forbi. Dertil kunde maaske siges, at naar der er afsagt en Dom, gælder denne naturligvis for Fremtiden, men jeg synes, man med Rette kan indvende, at der er mange Maader, hvorpaa den frie Fisker kan gaa en Aalegaardsejer for nær, ligesom der er mange Maader, hvorpaa en Aalegaardsejer kan pleje sine Rettigheder i Strid med Loven. Jeg vil derfor holde paa, at naar der opstaar en Strid mellem de to Parter, er det bedst, at den afgøres hurtigst muligt, for at Fiskemuligheder ikke skal gaa tabt. Det er vel nok den Betragtning, der har været ledende for Flertallet, naar det ikke har ment at kunne gaa med til Mindretallets Ændringsforslag.

Dernæst vil jeg gerne kort motivere min Stilling til Ændringsforslag Nr. 14. Det er et gammelt Ænske hos Fiskerbefolkningen at blive repræsenteret i det Overnævn, der her er Tale om. Det ærede 8de tingvalgte Medlem (Rasmussen [Flemløse]) omtalte et Stykke af § 23, hvor der gøres Rede for, under hvilke Forhold en Landvæsenskommission, eventuelt en Overlandvæsenskommission, kan komme i Arbejde. I samme Paragraf er der adskillige Indskrænkninger, som man ogsaa bør tage i Betragtning. Der staar, at naar Klagen findes berettiget, kan Landvæsenskommissionen

„efter Forholdenes Natur og indenfor rimelige Grænser ved Kendelse paalægge de nævnte Virksomheder eller vedkommende kommunale Bestyrelser inden en af Landvæsenskommissionen fastsat Frist at træffe Foranstaltninger“
til at fjerne Ulemperne, og saa staar der videre:

„dog at Anlæg af Ledninger, der af Sundhedskommissionen anses for nødvendige i sanitær Henseende, eller som ikke uden uforholdsmæssig store Bekostninger kan gives andet Udløb, nyder Fortrinet for Fiskeriets Interesser.“
Men hvor disse Forhold ikke er til Stede, hvor saadanne Udløb ganske har kuld kastet Eksistensmuligheden ved et Fiskevand, kan Sagen indankes for Landvæsenskommissionen, og hvis dennes Kendelse ikke tilfredsstiller den ene af Parterne, kan den appelleres til en Overlandvæsenskommission. Fiskerbefolkningen hilste derfor med stor Tilfredshed det Lovforslag, som blev vedtaget af det høje Folketing i Fjor, og som indeholdt en Bestemmelse om, at Over-

landvæsenskommissionen skulde vælges paa den Maade, at Landbrugsministeriet vælger 2 Medlemmer og Ministeriet for Søfart og Fiskeri vælger 2, der skal være fiskerikyndige, medens Formanden vælges af Amtet. Nu siger man, at det vil være ganske urimeligt af Hensyn til andre Interesser, at der kommer 2 fiskerikyndige ind i en saadan Overlandvæsenskommission. Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge: Hvad skal de 2 Mænd bestille, der er valgt af Landbrugsministeriet, skal de ikke varetage de Interesser, som ikke er Fiskeriets? Hvis man overhovedet kan sætte dem i Baas, saa maa vel de 2, som Landbrugsministeriet vælger, skulle varetage de Interesser, der ikke er Fiskerierinteresser. Fiskerne ser med Beklagelse paa, at det Gode, de her var ved at opnaa, pludselig forsvinder, og jeg havde jo tænkt mig — og troet det til det sidste —, at jeg i alt Fald kunde være kommet ud, at sejle i samme Baad som Ministeren for Søfart og Fiskeri; jeg havde troet, at vi to var enige om at give Fiskerne denne Indrømmelse. Jeg vil indrømme, at det, naar 14 Medlemmer i et Udvalg paa 15 er af en anden Opfattelse, ikke er saa let for en Minister at gaa imod dette Flertal, og jeg skal heller ikke rette nogen Bebrejdelse mod den højtærede Minister; men jeg havde paa et vist Tidspunkt Grund til at tro, at Ministeren vilde have modsat sig en Ændring af Lovforslagets Ordlyd. Nu er jeg imidlertid klar over, at Lovforslaget, naar det forlader Landstinget, vil have faaet en saadan Barbering, at Fiskernes Ænsker ikke bliver opfyldt, og det beklager jeg i højeste Grad. Det har ikke været mig muligt at faa disse Ænsker opfyldt, og jeg maa derfor stemme mod det paagældende Ændringsforslag.

Jeg skal slutte med at henstille til Tingets ærede Medlemmer at stemme mod Ændringsforslag Nr. 3 og i øvrigt at stemme for Vedtagelsen af de af Ministeren og Udvalget stillede Ændringsforslag.

S. Rasmussen: Jeg maa beklage, at den højtærede Minister ikke kan slutte sig til det af os stillede Ændringsforslag. Af den højtærede Ministers Udtalelser i Dag maa jeg maaske have Lov til at slutte, at hvis der var blevet stillet Forslag om Afskaffelse af Nævnene og om, at Tvistigheder kunde indbringes direkte for Domstolene, kunde den højtærede Minister have sluttet sig dertil. Vi fra vor Side har indenfor Udvalget været villige til at forme Bestemmelsen paa en anden Maade, noget i Retning af